خبر

مدیر امور حقوقی شرکت ملی نفت:

اختلاس ۱۶۰ میلیارد تومانی مربوط به خارج از وزارت نفت است

● **تسنیم:** مدیر امور حقوقی شرکت ملی نفت ایران با تأکید بر اینکه اطلاعی از اختلاس ۱۶۰ میلیارد تومانی وزارت نفت ندارد، گفت: حدس می‌زنم این مورد مربوط به خارج حیطه وزارت نفت می‌شود. علی‌اکبر ماهرخ‌زاد درباره اختلاس ۱۶۰ میلیارد تومان در وزارت نفت گفت: اطلاعی درباره این خبری که آقای سراج مطرح کردند، ندارم. باید از ایشان پرسید منبع خبرشان از کجاست؟ آیا این موضوع به وزارت نفت مربوط می‌شود یا جایی دیگر؟ بهتر است از آقای سراج درباره جزئیات این موضوع پرسش شود. وی درباره اینکه اعلام شده اختلاس صورت‌گرفته ناشی از محموله نفتی است که در اختیار فردی برای فروش قرار گرفته، گفت: اگر چنین موردی باشد مدیریت امور حقوقی شرکت ملی نفت ایران در جریان قرار می‌گرفت. ماهرخ‌زاد در پاسخ به این سؤال که آیا به جز مدیریت امور بین‌الملل شرکت ملی نفت، نهاد، دستگاه یا افرادی می‌توانند نفت‌خام را با هدف فروش در اختیار فردی قرار دهند، گفت: مدیریت بین‌الملل شرکت ملی نفت مسئول انعقاد قراردادها برای فروش نفت خام است. ولی اینکه ادعا شود چنین مبلغی را در وزارت نفت نگرفتیم و فرد موردنظر فرار کرد، درست نیست. مدیر امور حقوقی شرکت ملی نفت ایران با تأکید بر اینکه «خبر اختلاس ۱۶۰ میلیارد تومانی در وزارت نفت برای من بیگانه است»، گفت: من در جریان مصاحبه از این خبر مطلع شدم و حدس می‌زنم این مورد مربوط به خارج حیطه وزارت نفت می‌شود. وی در پاسخ به این سؤال که آیا در دولت یازدهم، وزارت نفت برای صادرات، نفت خام را در اختیار افراد خاص قرار داده است؟ گفت: ما چنین موردی را نداشتیم؛ درغیراین‌صورت پیگیری می‌کردیم. اگر شرکت ملی نفت طلبی وصول‌نشده داشته باشد، مدیریت امور حقوقی از همه ابزارهای داخلی و خارجی خود برای دریافت وجه فروش نفت استفاده می‌کند. ماهرخ‌زاد با تأکید بر اینکه اطلاعی از صحت و سقم این خبر ندارد، گفت: مسیر و مراحل فروش نفت در اختیار امور بین‌الملل شرکت ملی نفت است و آنها نیز طبق ضوابط و استانداردها عمل می‌کنند و اگر آنها در موردی موفق به وصول پول فروش نفت نشوند، به مدیریت امور حقوقی خبر می‌دهند و این مدیریت براساس اسنادی که در اختیار دارد، پیگیری می‌کند. ناصر سراج، رئیس سازمان بازرسی کل کشور، اعلام کرده است: وزارت نفت به فردی نفت داده تا بفروشد و پول آن را به این وزارتخانه بازگرداند. متأسفانه وزارت نفت به هر علتی موفق به وصول ۱۶۰ میلیارد تومان از طلب خود از این فرد نشد. این متهم از کشور متواری و به کانادا پناهنده شده است. با بررسی‌هایی که در سازمان بازرسی و در فضای سایبری انجام شد، خوشبختانه توانستیم نزدیک به ۶۰ میلیارد تومان از این مبلغ را بازگردانیم. این ۶۰ میلیارد تومان در اختیار افرادی قرار گرفته بود که تبدیل به ماشین‌های آخرین مدل، خانه‌های آنچنانی و وسایل دیگر شده بود. امیدواریم با ارتباطاتی که داریم، بتوانیم بقیه این پول را به کشور بازگردانیم.

شورای‌عالی بورس با راه‌اندازی «بورس ارز» موافقت کرد

● **ایرنا:** محمدرضا پورابراهیمی، عضو شورای‌عالی بورس گفت: تشکیل بورس ارز در آخرین جلسه شورای‌عالی بورس با حضور وزیر اقتصاد و دارایی و رئیس سازمان بورس اوراق بهادار و سایر اعضا، به تصویب رسید.

برخی نهادها به کمپین ضد خرید خودروی داخلی پیوستند

● **پایگاه اطلاع‌رسانی دولت:** رئیس‌دفتر رئیس‌جمهور گفت: برای جبران «سوگلی»سازی‌های اقتصادی در سال‌های قبل باید به بخش خصوصی کمک کرد. محمد نهاوندیان، رئیس دفتر رئیس‌جمهور در جمع استادان اقتصاد دانشکده اقتصاد دانشگاه تهران، اقتصاد مقاومتی را سیاست جدی کشور دانست و گفت: در سال‌های گذشته قدرت برنامه‌ریزی و پیش‌بینی‌پذیری اقتصادی از فعالان اقتصادی سلب شده بود و حتی رفتارهای رانتی جای بسیاری از رفتارها و عملکردهای هوشمندانه درزمینه اقتصاد را گرفت و جلوی خلاقیت و بهره‌وری اقتصاد ایران گرفته شد. رئیس دفتر رئیس‌جمهور با اشاره به اینکه قابل‌اعتمادکردن شاخص‌های کلان اقتصادی منجر به رشد بیشتر فعالیت‌های اقتصادی می‌شود، ادامه داد: بخش‌های فراوانی در اقتصاد کشور وجود دارد که قابلیت رقابت بین‌المللی را ندارد و البته این امر به دلیل کم‌بودن منابع، دانش و هوش این بخش‌ها نیست، بلکه به خاطر سیاست‌های ضدرقابتی در گذشته است. نهاوندیان اقتصاد مقاومتی را سیاست جدی و منطقی کشور دانست و با تأکید بر اینکه باید از سوءتعریف از نفوذ در کشور جلوگیری شود، گفت: اگر در دوران پسابرجام هوشمندانه عمل کنیم، قطعا با رفع تحریم‌ها آن بخش‌هایی از اقتصاد کشور که قدرت و قابلیت رقابت بین‌المللی دارند، می‌توانند بازارگشایی کنند. او به کمپین نخریدن خودروی ساخت داخل اشاره کرد و اظهار داشت: حتی برخی نهادهایی که سنگ تولید داخلی را به سینه می‌زنند به همین کمپین‌های ضد خرید خودروی داخلی پیوستند.

مدیر سابق برنامه‌ریزی ملی سازمان توسعه صنعتی ملل متحد در گفت‌وگو با «شرق»:

افغان‌ها فرصتی برای حرکت دوباره چرخ صنعت

ابرقدرتی هستیم که به دلیل وابستگی به نفت همه مزیت‌های خود را فراموش کرده‌ایم

شرق: بحث طراحی صنعتی در ایران موضوعی است که با وجود اهمیت بالای آن از سوی مسئولان مربوطه نادیده گرفته می‌شود. گاهی حتی مدیران در طراحی یک محصول بدون داشتن تخصص اعمال نظر می‌کنند و یک محصول را با مشکل روبه‌رو می‌کنند. این رخداد در کشورهای پیشرفته رخ نمی‌دهد، اما در ایران به سبب وابستگی به نفت از آنجایی که هنوز اهمیت ارزش افزوده در قالب تولید و صنعت برای اقتصاد مطرح نیست، تصویر روشنی از اهمیت این تخصص نیز وجود ندارد. مصطفی میرفندرسکی، مدیر سابق برنامه‌ریزی ملی سازمان توسعه صنعتی ملل متحد (یونیدو) به «شرق» می‌گوید: «ما اینجا ابرقدرتی هستیم که به دلیل وابستگی به نفت همه این مزیت‌های خود را فراموش کرده‌ایم». او که اکنون مشاور پروژه‌های آژانس‌های مختلف سازمان ملل متحد نیز هست و از سویی هم‌اکنون به‌عنوان استاد دانشگاه، طراحی صنعتی را نیز آموزش می‌دهد، می‌افزاید: «در ایران هیچ‌گاه برای مصرف‌کننده محصولی را طراحی نکردند».

عکس: زنوفه رستمی، شرق

طراحی صنعتی در ایران چه جایگاهی دارد؟

طراحی صنعتی کاری پرمسئولیت است و هر کسی نمی‌تواند به صرف اینکه به‌عنوان طراح، مدرک دانشگاهی و حق امضا دارد برای یک کارخانه محصولی موفق طراحی کند. تولید محصول، نیاز به طراحی قالب و ایجاد خط تولید و نیروی کار و... دارد و اگر طرح، مشکل داشته باشد ضرر بزرگی ایجاد می‌کند. بنابراین رشته حساسی است. در آینده کشور ما که تقریبا پول نفتی در کار نخواهد بود و مجبور هستیم کار کنیم و با تولید، ارزش افزوده پایداری به دست آوریم که اشتغال را تضمین کند، طراحی صنعتی از این وضعیت بیرون می‌آید و فعال‌تر می‌شود. ۲۰ سال قبل، آقای مهندس نعمت‌زاده، وزیر صنایع، اهمیت طراحی صنعتی را دریافته بود و به این خاطر پیوند بین دانشگاه‌ها و کارخانجات پدید آمد، اما به خاطر تغییرات دولت، نیمه‌کاره باقی ماند. از آن پس طراحی صنعتی فقط در دانشگاه‌ها ادامه پیدا کرد. اما اکنون مجبوریم برای به‌دست‌آوردن ارز، محصول صادر کنیم که نمی‌تواند کارهای کپی‌شده باشد و باید طراحی خودمان بوده و آن‌قدر قوی عمل کند که بتواند در بازار جهانی رقابت کند.

اشاره کردید باید دست از کپی‌برداری برداریم. اما اکنون صنعت خودروسازی ما مملو از کپی‌برداری است.

سیستم خودروسازی ما دولتی است و براساس یک‌سری حساب‌وکتاب‌ها و مزیت‌ها که مشخصا منطق اقتصاد بازار آزاد را ندارد و همین‌طور با توجه به بازار انحصاری داخلی که مصرف‌کننده آن است،انتخاب شده و مشکلاتی دارد. این مشکلات به این خاطر است که اقتصاد و صنعت کلان خودرو در ایران، یک محصول سیاسی است و آزاد نیست. تعدادی هم که منفرد کار کرده‌اند، نه ابعاد بزرگی دارند و نه خیلی موفق بوده‌اند. تصمیم‌گیری درباره اینکه چه محصولاتی تولید شود، گاهی مشمول ملاحظاتی است که مشخصا ربطی به این ندارد که طرح شما برتر است یا نه. گاهی دلایل دیگری وجود دارد که پژو یا رنو تولید کنند که به طراحی صنعتی مربوط نیست اما اگر تصمیم گرفته شود که با طراحی و فکر خودمان انجام شود، از آنجا که افرادی داریم که دراین‌زمینه کار می‌کنند اما فعلا تصمیم‌گیرنده نیستند، می‌توانیم حرفی برای گفتن داشته باشیم.

اشاره کردید که توان داخلی‌مان در طراحی صنعتی خوب است اما به حد کافی از آن استفاده نمی‌شود. تمایل به همکاری با کشورهای خارجی در این زمینه وجود دارد؟

چون خودرو یک محصول استراتژیک در کشور به حساب می‌آید، طبیعتا تصمیمات در سطوح بالا گرفته می‌شود. اینکه با چه کارخانه‌ای قرارداد ببندیم متأسفانه دست سرمایه‌گذار بخش خصوصی نیست، به همین دلیل درباره اینکه محصولی طراحی و تولید شود امکانات هست اما ملاحظات دیگری هم باید در نظر گرفته شود.

آیا تا به حال شده سراغ کشوری بروید و به دلایلی همکاری کنسل شود؟

قبل از انقلاب با جنرال‌موتورز که شرکت آمریکایی بود رابطه نزدیکی داشتیم اما بعد آمریکا کنار رفت اما یکسری توانایی‌های سخت‌افزاری و خط تولید که در شرکت‌های دیگر تقسیم شد باقی ماند. وقتی قرار است بین برندهای انگلیسی، ژاپنی، آلمانی و فرانسوی رقابتی به وجود بیاید تصمیم‌گیری روی یک محصول آن‌قدر اهمیت ندارد که طرف از بابت صلاحیت سیاسی و قدرت اقتصادی مورد توافق قرار بگیرد. یکی از مشخصات بزرگ خودرو این است که اشتغال‌زاست یعنی با وجودی که سال‌هاست از این خودروی سواری نباید تولید شود، در دنیا هم این اتفاق می‌افتد چون در غیراین‌صورت بی‌کاری عظیمی به وجود می‌آید.

چرا خودرویی جز خودروهای موجود با قیمت پایین‌تر تولید نمی‌شود که منجر به اشتغال هم شود؟

اگر بخواهید پلت‌فرم محصول جدیدی را طراحی کنید، نیاز به سرمایه‌گذاری دارد. از سویی گاهی طراحان مجبور شدند در طراحی محصول نظرات مدیرانی را که از سوی دولت انتخاب شده‌اند و از مسئولیت اساسی طراحی صنعتی مطلع نیستند اعمال کنند. این یعنی مدیران خودروسازی‌ها حتی در طراحی هم دخالت می‌کنند.

آیا تاکنون محصولی برای ایرانی‌ها به‌صورت خاص طراحی شده است؟

تاکنون کسی محصولی برای ایرانی‌ها طراحی نکرده است، درحالی‌که اغلب کشورهای دیگر چنین کرده‌اند. در دهه ۵۰ و ۶۰ میلادی، متناسب با نیاز یک خانواده پرجمعیت آمریکایی که حداقل سه فرزند داشته باشد و مسافت‌های طولانی برای مسافرت خانوادگی را انتخاب کند، ماشین به‌اصطلاح سواری استیشن طراحی شد. در ایران هیچ‌گاه برای مصرف‌کننده، خودرو طراحی نکردند. این فقط محدود به خودرو نیست. ۳۰ سال قبل که رئیس طراحی شرکت ارج بودم هیچ‌گاه یک یخچال برای خانواده ایرانی طراحی نشد. سیستم غذایی یک خانواده ایرانی در نظر گرفته نمی‌شد که مثلا وقتی خانم خانه یک دیگ آش درست می‌کند این دیگ را کجای یخچال جا بدهد. هیچ کالایی برای خانواده ایرانی طراحی نشده است. چون بخش خصوصی کوچک و نحیف ما ریسک نمی‌کند و محصولی را که در خارج با قیمت مناسب فروش خوبی دارد کپی کرده است. کارخانجاتی هستند که کالایی مانند بخاری و یخچال را که متعلق به طراحی ۲۰ سال قبل است همچنان تولید می‌کنند. درحال‌حاضر حدود ۳۰۰ میلیون بازار بالقوه برای محصولات ساخت ایران داریم. به‌جز ترک‌ها رقیب دیگری نداریم. بنابراین طراحی صنعتی را باید به‌سرعت توانمند کنیم که بتواند وارد بازار شود و محصولاتی طراحی کند که حداقل در بازارهای اطراف ایران توان رقابت داشته باشد. این توان به‌راحتی وجود دارد، فقط نیازمند توجه دولت است. دولت باید بپذیرد که دیگر نمی‌توان مثل سابق زندگی کرد. یک بشکه نفت اگر صد دلار قیمت داشته باشد بیش از حدود نیمی از قیمتش سود خالص است، اما اگر یک دستگاه مرسدس بنز ۱۰ هزار دلار قیمت داشته باشد، حداکثر سودش بیش از پنج، شش درصد نیست. ۹ هزار و خرده‌ای دلار در واقع پولی است که برای خرید بهترین ربات‌ها هزینه شده، حقوقی است که بهترین طراح‌ها و... می‌گیرند که این محصول تولید شود. به‌همین‌دلیل پول به جریان می‌افتد و اشتغال و ارزش افزوده ایجاد می‌شود و از سود اندک ایجادشده درصدی به مالیات تعلق می‌گیرد. در کشورهای نفتی پول نفت، همه‌چیز را به‌هم ریخته است؛ یعنی نفت از چاه به لوله و کشتی منتقل و پول وارد بانک می‌شود و به صورت شغل درنمی‌آید. به‌همین‌دلیل در دوره آقای احمدی‌نژاد از نظر ایشان ایجاد اشتغال این بود که مثلا ۱۰هزار نفر را در نهاد ریاست‌جمهوری استخدام کند و چندان مهم نبود که این افراد چه کاری انجام می‌دهند، همین که حقوق دریافت کنند، به نظرش کافی می‌آمد، اما در واقع این حقوق، سهمی بود که از پول نفت دریافت می‌کردند، نه از ارزش افزوده‌ای که ایجاد شده بود. ما از این نظر خیلی عقب هستیم و این قضیه ۴۰، ۵۰ سال است که ادامه دارد و مردم عادت کرده‌اند پول نفت را بین خودشان تقسیم کنند. هرکس به هر طریقی راحت‌تر دستش به این پول‌ها می‌رسید، سهم بیشتری دریافت می‌کرد. کار ما این است که ارزش افزوده ایجاد کنیم. چیزی طراحی کنیم و با مقدار مشخصی مواد اولیه و محاسبات دیگر آن را به محصولی تبدیل کنیم که ثروت و اشتغال ایجاد می‌کند. صادرات نفت، لزوما اشتغال ایجاد نمی‌کند. بعضی صنایع ممکن است سود کمی داشته باشند؛ اما تولید صنعتی است که اشتغال زیاد و پایدار ایجاد می‌کند. پایداری اشتغال خیلی مهم است. رکودی که در صنعت خودرو ایجاد شده به همین دلیل است. وقتی در صنعت خودرو تقاضا وجود ندارد و مردم از لحاظ اقتصادی مشکل دارند، چرخش پول متوقف شده است وگرنه قیمت خودرو واقعی نیست و هیچ منطقی برای خرید این خودروها وجود ندارد. مسئله این است که باید یاد بگیریم درست فکر کنیم. اکنون باید یاد بگیریم برای ایجاد ثروت از مردم استفاده کنیم.

اگر سرمایه‌گذاری داخلی یا خارجی صورت بگیرد، خط تولیدی خواهیم داشت که بتواند با انحصار خودروهای داخلی رقابت کند؟

این یک تصمیم حکومتی است. به نظرم هیچ‌گاه سرمایه‌گذار خارجی این‌طور سرمایه‌گذاری نمی‌کند؛ چراکه سود وام یا سرمایه‌ای که در کشورهای پیشرفته است حدود صفر است. وقتی به شما وام تولیدی می‌دهند، همین که ثروت و اشتغال ایجاد می‌کنید، برای دولت کافی است. چون درصدی که از طریق مالیات از شما گرفته می‌شود، برای خودتان خرج می‌شود که بهتر کار کنید. در کشور ما این‌طور نیست. مزیت‌هایی که داریم این است که بازاری ۳۰۰ میلیونی در اختیار داریم، هر محصول غذایی که تولید کنیم حلال است و همین حلال‌بودنش، بازار دارد. اگر درست کار کنیم و هزینه‌های اضافه و غیراقتصادی به ما تحمیل نشود، کسی حریف ما نیست؛ چراکه هم نیروی کار خیلی خوبی داریم که سطح کیفیت و تعدادشان بالاست و هم از نظر فرهنگی نفوذ داریم. بعد از جنگ جهانی دوم در آلمان، به‌خاطر کشته‌شدن تعداد زیادی از مردان و کمیابی نیروی کار، عده زیادی از ترکیه به این کشور مهاجرت کردند و با استفاده از این نیروی کار ارزان، صنعت آلمان دوباره راه افتاد. همین اتفاق برای ما با نیروی کار افغان افتاده است و ما می‌توانیم از نیروی کار افغان و بازاری که نسل قبلی‌شان، که در ایران کارکرده و اکنون برگشته و کسب‌وکار خود را راه انداخته است، به‌وجود آورده‌اند به‌خوبی استفاده کنیم؛ چراکه از نظر فرهنگی نزدیکیم، هردو مسلمانیم و فارسی هم صحبت می‌کنیم. ما اینجا ابرقدرتی هستیم که به دلیل وابستگی به نفت، همه این مزیت‌ها را فراموش کرده‌ایم. همه منتظرند ببینند بعد از شروع دوره پساتحریم افراد بالاتر چه تصمیمی می‌گیرند و بعد هم روال گذشته را ادامه دهند. حقیقت این است که هیچ‌گاه قیمت نفت بالاتر از ۵۰ دلار نخواهد شد، زیرا آمریکا که بزرگ‌ترین واردکننده نفت بود، اکنون تولیدکننده شده، بنابراین برای ما امکان ندارد بتوانیم مانند سابق روی صادرات نفت و پتروشیمی حساب کنیم. با توجه به مشکلاتی که کشور دارد ما اکنون ۱۸ میلیون حاشیه‌نشین داریم که اغلب شامل روستاییانی هستند که به شهر آمده‌اند. ۹.۵ میلیون فارغ‌التحصیل دانشگاهی داریم که بخشی بی‌کار هستند که برای کسی قابل تصور نیست. چطور ممکن است یک کشور در چنین موقعیت حساس تاریخی چنین مشکلاتی داشته باشد و من منتظر باشم که ببینم مذاکرات با فلان کشور به کجا خواهد رسید؟ الان بهترین چارچوب فعالیت اقتصادی کشور این است که از پایین به بالا حرکت کنیم؛ یعنی با کمترین اتکا به دولت. درحال‌حاضر دیگر دولت پولی ندارد و درعین‌حال باید چارچوب‌های سازمان ملل متحد در قالب سند توسعه پایدار را به‌عنوان یک سند فرادستی بپذیریم. چنانچه طبق این سند در فعالیت‌های اقتصادی، اهداف توسعه، استفاده بیشتر از خانم‌ها در فرصت‌های شغلی، گسترش آموزش و... را مدنظر قرار دهیم، مشکلاتمان خیلی کمتر خواهد بود. اینکه همان روال گذشته را تکرار کنیم، به این امید که قیمت نفت بالا می‌رود و مشکلاتمان کم می‌شود واقع‌بینانه نیست. هر روز که بگذرد به ضرر ماست.

آیا «یونیدو» توصیه‌ای به ایران داشته است؟

سازمان ملل ۱۱ آژانس تخصصی دارد که بعضی‌ها توسعه‌ای هستند؛ مانند یونیدو که سازمان توسعه صنعتی است یا «UNDP» که برنامه توسعه سازمان ملل است و چند سازمان دیگر. حتی یونیسف و یونسکو با اینکه سازمان اقتصادی نیستند طبق سند توسعه پایدار فعالیت می‌کنند. تجربیات «یونیدو» به دلیل اینکه بیشتر در صنایع کوچک و متوسط تجربه دارد و در مناطق محروم‌تر کار کرده، برای مناطق محروم کشور ما خیلی خوب است. یونیدو هیچ‌گاه به شما توصیه نمی‌کند که با فلان کمپانی بزرگ کار کنید. کار آنها توانمندسازی نیروی کاری است که می‌تواند در صنایع کوچک و متوسط فعال شود و این صنایع هستند که مشکل بی‌کاری و فقر و مهاجرت از روستاها به شهرها را حل می‌کنند. ما باید جهت حرکتمان را عوض کنیم. ما به خاطر پول نفت از بالا به پایین نگاه می‌کنیم. دولت دیگر پولی ندارد و باید از پایین به بالا حرکت کند. همین الان تجربه‌های خوبی به دست آمده و کسب‌وکارهای پایدار ایجاد شده.

ادامه در صفحه ۸

گذر

زنگنه: جذب ۳۰ میلیارد دلار سرمایه‌گذاری با مدل جدید قراردادهای نفتی

● **ایرنا:** وزیر نفت از احتمال جذب حدود ۳۰ میلیارد دلار سرمایه‌گذاری در قالب مدل جدید قراردادهای نفتی خبر داد و گفت: بخشی از مشکلات صنعت نفت با مدل جدید قراردادهای نفتی حل خواهد شد. بیژن زنگنه افزود: مدل جدید قراردادهای نفتی که هفتم و هشتم آذر (هفته آینده) در سالن اجلاس سران معرفی خواهد شد، بخشی از مشکلات صنعت نفت را حل خواهد کرد. او اظهار کرد: پیش‌بینی می‌شود در قالب مدل جدید قراردادهای نفتی بین ۲۰ تا ۳۰ میلیارد دلار سرمایه جذب صنعت نفت شود. در قراردادهای موسوم به IPC قرار بر این است که حلقه‌های مختلف صنعت نفت، به صورت یکپارچه واگذار شوند تا شرکت‌های خارجی با چنین قراردادی، انگیزه‌ای برای حضور در صنعت نفت ایران داشته باشند. در این نوع قراردادها، مالکیت مخزن قابل انتقال نیست و مالکیت آن واگذار نمی‌شود و تولید صیانتی از مخزن، یکی از مهم‌ترین مباحث در این قراردادهاست. انتقال تکنولوژی و شفافیت مالی یکی از مهم‌ترین مباحث قراردادهای جدید است که براساس آن قرار است در قراردادهای جدید، کارشناسان ایرانی در کنار شرکت‌های سرمایه‌گذار خارجی قرار گیرند تا با آخرین فناوری‌های روز دنیا آشنا شوند.

ارجاع ۹ پرونده دریاخواری به مراجع قضائی

● **صداوسیما:** مدیرکل بنادر و دریانوردی هرمزگان گفت: ۹ پرونده دریاخواری به مراجع قضائی استان هرمزگان ارسال شده است. ایدنی در نخستین جلسه کارگروه جلوگیری از ساخت‌وسازهای بدون مجوز کمیته ساماندهی و مدیریت استان هرمزگان در بندر شهید رجایی، افزود: ۷۶ سازه ساحلی بدون شناسنامه نیز در استان وجود دارد و ۶۰ سازه و تأسیسات نیز مجوزهای لازم را دریافت کرده‌اند. دبیر کمیته ساماندهی و مدیریت سواحل استان هرمزگان با اشاره به ضرورت مقابله با گسترش پدیده دریاخواری در استان هرمزگان، گفت: در این رابطه، چندین پرونده قضائی در شهرستان‌های بندرعباس و میناب در مراجع قانونی گشوده شده و به شورای صیانت از حقوق بیت‌المال در اراضی ملی و منابع طبیعی استان نیز ارجاع شده است.